

Les Vives

Sant Vicenç de Castellet

Ubicació

Comarca:	Bages
Lloc/Adreça:	Les Vives. Zona La Farinera. 08295 SANT VICENÇ DE CASTELLET
Emplaçament	Carretera de Manresa a Abrera, al polígon de Sant Vicenç, a la dreta.
Coordenades:	
Latitud:	41.662
Longitud:	1.85611
UTM Est (X):	404765
UTM Nord (Y):	4612882

Classificació

Número de fitxa	08262-23
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Medieval Modern
Segle	XIII-XVIII
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Número inventari	IPAC nº 17142, any 1986.
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Restringit
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. cad.: 013A00014
Fitxes associades:	
Imatge de Santa Maria de Castellet	
Autoria de la fitxa	María del Agua Cortés Elía
Data de registre de la fitxa:	dt., 31/08/2004 - 02:00

Descripció

Masia de grans dimensions amb una planta totalment irregular formada per l'afegit de diferents cossos quadrats o rectangulars que repeteixen l'esquema basilical bàsic però orientats de manera diferent. Així, la façana principal orientada a migdia, és el reflex més evident del creixement espectacular de la masia: eixides, balconades, cobertes a doble vessant o a un sol vessant, careners paral·lels o perpendiculars. La masia acull i centra totes les dependències del mas (corts, pallisses, etc) al seu entorn. La planta baixa està formada per una estructura central formada per tres voltes paral·leles que fan una mica d'angle a la meitat del seu recorregut ja que són fetes en diferents èpoques. La de la banda de tramuntana és el celler i a ella donen les boixes de les tres tines que es troben en un cobert adossat a la casa i que forma un conjunt amb la façana nord. Aquestes voltes són de mig punt de pedra posada a plec de llibre i dos murs conserven fragments d'opus spicatum, els situats al centre de la planta. Per la banda de ponent hi ha afegida una altra volta perpendicular a les tres centrals i que està feta amb maó, per tant més moderna; en ella hi ha l'escala que puja al pis i l'accés es fa a través d'una porta adovellada que seria la principal. El pis té també accés directe per la façana de tramuntana, ja que la casa es troba situada en un desnivell del terreny, la porta és allindada i porta gravada la data 1791 i una creu al mig. Darrera la porta hi ha una segona porta amb reixa feta pel pare de l'actual propietari, en ferro forjat i en la que va posar la data 1398, que creia que era la més antiga de la casa. L'estructura del pis segueix la de la planta baixa, ja que la sala es troba sobre els tres extrems de ponent de les voltes centrals, i les habitacions, passadís i eixida segueixen la mateixa direcció que la resta de tram de les voltes que va ser fet més tardanament que els centrals (on hi ha opus spicatum). A la façana de migdia es va afegir una eixida amb quatre arcs de maó. Hi ha cinc tines al conjunt. Tres es troben en un cobert adossat a la façana de tramuntana i es troben seguides formant una estructura elevada. Són circulars i folrades amb cairons. Les altres dues tines són exemptes i es troben davant de la casa; una es troba dins un cobert circular i l'altre rectangular; totes dues són de cup circular folrat amb cairons. Hi ha un seguit de coberts i corts al costat de la casa que formen dues estructures amb tres voltes de canó cada una. En resum, la primera casa es trobava al centre de l'actual estructura i estava composta per dues petites voltes que es van allargar i a les que posteriorment es van afegir altres voltes

Observacions:

Té cinc tines: dues exemptes i tres a l'interior de la casa. Conserva el cup d'un trull d'oli.

Història

La masia de can Vives és una de les més antigues del terme de Sant Vicenç, situada al peu de l'antic castell de Castellet i de la capella de Santa Maria de Castellet. Conserva la imatge de l'església de la Mare de Déu de Castellet. També un important arxiu familiar des de l'edat mitjana. Surt al fogatge de 1497, Gabriel Vives (IGLÉSIES, 1991) i al de 1553, en que Pere Vives que era batlle (IGLÉSIES, 1979). A l'Amillament de 1865 (AMSV) el mas tenia 8 parcers. La data més antiga referent a la nissaga Vives és 1230, per tant es remunta a la primera meitat del segle XIII, fet que la situa com una de les més antigues de la comarca. Els Vives, així com els masovers de les cases veïnes que actualment ja no existeixen: Mas de la Serra, la Coromina, Mas Ubac, el Masot, tenien l'obligació de pujar aigua del Llobregat al castell de Castellet en acabar els seus treballs habituals (CANAL-VILA, 1986). Des del segle XIV fins a l'actualitat s'han succeït a Les Vives 17 generacions, totes en línia masculina i conservant el cognom. Al segle XV, com a conseqüència de la pesta i les crisis va haver un despoblament que va provocar la concentració de propietats i masos a l'entorn dels més importants, com les Vives que el 1482 incorpora els masos ròncecs de Codina i Ça Coromina. Les Vives era un dels masos més importants, amb patrimoni que s'estenia als municipis veïns i en que els amos exercien la batllia de forma continuada. Prop de Les Vives hi havia altres

masos ara desapareguts: mas de la Serra, la Coromina, Juncà, mas Obac, el Masot. Segons ens ha dit el propietari, la casa tenia a la seva propietat unes 20 o 25 barraques de vinya de parcers que han desaparegut.

Bibliografia

FERRER I ALÓS, LL. (1996). Masies i cases senyorials del Bages. Col. Patrimoni Artístic de la Catalunya central, nº 4. Fundació Caixa de Manresa i Angle editorial. IGLÉSIAS, J. (1979). El fogatge de 1553. Fundació Salvador Vives i Casajuana. Volum I. Barcelona. IGLÉSIAS, J. (1991). Fogatge de 1497, Estudi i transcripció. Fundació Salvador Vives i Casajuana. Barcelona. AA.VV. (1977). Les masies. Casa pairal Les Vives. A El Breny, número extraordinari Festa Major de 1977. AMBRÓS, V. (1953). Les Vives. Nuestras masías. A "El Castellet" número 100, abril 1953.

